

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 18. juni 2014

vedrørende vejledning om fastsættelse af kontracykliske buffersatser

(ESRB/2014/1)

(2014/C 293/01)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF⁽¹⁾, særlig artikel 135,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 2, litra b), d) og f), og artikel 16-18,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici⁽³⁾, særlig artikel 15, stk. 3, litra e), og artikel 18-20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den procykliske forstærkning af finansielle stød mod realøkonomien gennem banksystemet og de finansielle markeder udgjorde et af de mest destabiliserende elementer i den globale finansielle krise. Økonomisk nedgang efter en periode med overdreven udlånsvækst kan føre til store tab i banksektoren og igangsætte en ond cirkel. I en sådan situation kan tiltag, som kreditinstitutterne har indført for at styrke deres balance, begrænse udbuddet af kredit til realøkonomien, hvilket forværrer den økonomiske nedgang og svækker deres balancer yderligere. Denne procykliske forstærkning af stød understreger, hvor vigtigt det er at opbygge yderligere kapital i banksektoren i perioder med tiltagende risiko for systemisk stress. En sådan yderligere kapitalbuffer kan hjælpe banksektoren med at absorbere uventede tab, samtidig med at kredit forsat udbydes til realøkonomien.
- (2) Der er blevet truffet foranstaltninger for at gøre bankerne mere modstandsdygtige over for den procykliske dynamik. Baselkomiteen for Banktilsyn (Basel Committee on Banking Supervision, BCBS) offentliggjorde i december 2010 en række foranstaltninger, der skal styrke reguleringen af banksektoren. En af de foranstaltninger, som BCBS har vejledt de nationale myndigheder om, vedrører den kontracykliske kapitalbuffer. BCBS's vejledning blev gennemført i EU ved direktiv 2013/36/EU.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

- (3) Den kontracykliske kapitalbufferordning i direktiv 2013/36/EU følger princippet om et »vejledt skøn«. Ifølge dette princip skal de myndigheder, der er ansvarlige for fastsættelse af buffersatsen, kombinere en regelbaseret tilgang med udøvelsen af deres skønsmæssige beføjelser, når de træffer beslutning om en passende buffersats. De skal således én gang i kvartalet offentliggøre en buffervejledning, der udgør et referencebenchmark, men de tilskyndes endvidere til at foretage en vurdering, når de fastsætter buffersatsen.
- (4) De udpegede nationale myndigheder og Den Europæiske Centralbank (ECB) (for de medlemsstater, der deltager i Den Fælles Tilsynsmekanisme) er blevet tildelt beføjelser i forbindelse med fastsættelse af de kontracykliske buffersatser. I medfør af direktiv 2013/36/EU kræves det, at hver medlemsstat udpeger en offentlig myndighed eller et offentligt organ, som har ansvaret for at fastsætte den kontracykliske buffersats for den pågældende medlemsstat. I medfør af Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾ er ECB blevet tildelt yderligere specifikke tilsynsopgaver. ECB kan, hvis den anser det for nødvendigt, navnlig stille højere krav om kontracykliske kapitalbuffere end dem, som stilles af de udpegede nationale myndigheder. Udelukkende til dette formål betragtes ECB, hvor det er relevant, som den udpegede myndighed, og har alle de beføjelser og forpligtelser, som udpegede myndigheder har i henhold til den relevante EU-ret. Det vil dog typisk være de udpegede nationale myndigheder, der har ansvaret for at offentliggøre de kontracykliske buffersatser.
- (5) Med direktiv 2013/36/EU fastsættes det, at Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) kan vedtage henstillinger, der vejleder de udpegede myndigheder om fastsættelse af de kontracykliske buffersatser. ERSB kan navnlig rådgive om principper, der giver de udpegede myndigheder vejledning i deres vurdering af passende buffersatser og i udmålingen og beregningen af gabet mellem långivning og BNP samt beregningen af buffervejledningen. ESRB kan derudover vejlede om de variabler, der angiver opbygningen af systemiske risici, som er forbundet med perioder med overdreven udlånsvækst i det finansielle system, og de variabler, der angiver, hvorvidt bufferen bør fastholdes, reduceres eller frigives helt.
- (6) Den kontracykliske kapitalbuffer skal hjælpe med at modvirke procykliske udviklinger i det finansielle system. Hvis det vurderes, at den cykliske systemiske risiko stiger, bør der akkumuleres kapital, således at der skabes buffere, som øger banksektorens modstandsdygtighed i perioder med stress, hvor tab realiseres. Dette vil hjælpe med at fastholde kredituddet og dæmpe nedgangen i den finansielle cyklus. Den kontracykliske kapitalbuffer kan også være med til at dæmpe den overdrevne kreditvækst under opsvinget i den finansielle cyklus.
- (7) Det er ikke hensigten, at buffervejledningen skal give anledning til en automatisk fastsættelse af buffere eller forpligte den pågældende myndighed. Analyser foretaget af BCBS viser, at selvom gabet mellem långivning og BNP er et nyttigt udgangspunkt i forbindelse med vejledende afgørelser om kontracykliske buffersatser, kan resultater variere på tværs af lande og over tid. Som følge af det finansielle systems forskelligartede og dynamiske natur, de nationale økonomiers særlige forhold og væsentlige forskelle i tilgængeligheden af data i EU bør de udpegede myndigheder tage højde for en række oplysninger, når de vurderer risikoniveauet og skal fastsætte buffersatsen i overensstemmelse dermed. Disse oplysninger bør omfatte yderligere indikatorer, som signalerer opbygningen af systemiske risici, der er knyttet til perioder med overdreven kreditvækst, tilnærmede værdier for graden af finansiel formidling i økonomien, som f.eks. niveauet for forholdet mellem långivning og BNP og kvalitative informationer. De kvantitative og kvalitative oplysninger, der skal bruges ved denne vurdering, herunder buffervejledningen og de yderligere indikatorer, udgør grundlaget for forklaringen af og begrundelsen for afgørelser om buffersatserne.
- (8) BCBS's analyser viser, at gabet mellem långivning og BNP og andre indikatorer nogle gange resulterer i vildledende oplysninger. De udpegede myndigheder bør være opmærksomme herpå, når de foretager deres vurderinger af et holdbart niveau for kredit i økonomien og en passende kontracyklisk buffersats. Udpegede myndigheder bør derfor regelmæssigt revurdere resultaterne fra de indikatorer, som de tillægger mest vægt.

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

- (9) Hvis risiciene realiseres, kan en hurtig frigivelse af den kontracykliske kapitalbuffer hjælpe kreditinstitutter med at absorbere tab, samtidig med at långivning til realøkonomien opretholdes og de lovgivningsmæssige kapitalkrav overholdes. Denne kontracykliske anvendelse af bufferen kan imødegå kreditinstitutternes procykliske adfærd, som ellers kan begrænse udbuddet af kredit til realøkonomien. Den kontracykliske kapitalbuffer kan frigives gradvist, hvis nedgangen i den finansielle cyklus ikke falder sammen med en realisation af risici, og hvis trusler fra en overdreven kreditvækst mod kreditinstitutternes modstandsdygtighed er aftaget. Afgørelser om anvendelse af overskudskapital, der opstår som følge af frigivelsen af bufferen, træffes på baggrund af de udpegede eller kompetente myndigheders skøn.
- (10) Det er vigtigt, at den myndighed, der fastsætter den kontracykliske buffersats, har en god kommunikationsstrategi. Dette letter håndteringen af offentlighedens forventninger, spiller en vigtig rolle i forbindelse med koordineringen mellem de udpegede myndigheder og er afgørende for den makroprudentielle politiks troværdighed, ansvarlighed og effektivitet. I medfør af direktiv 2013/36/EU skal de udpegede myndigheder gennemføre alle rimelige tiltag for at koordinere tidspunkterne for deres meddelelse af buffersatserne.
- (11) Opbygningen af et mere modstandsdygtigt banksystem i EU medfører, at de udpegede myndigheder skal anerkende kontracykliske buffersatser, som andre medlemsstater har fastsat. Med direktiv 2013/36/EU fastsættes rammer for anerkendelsen af buffersatser, som andre medlemsstater har fastsat, og for anerkendelsen eller fastsættelsen af buffersatser for tredjelande. I tillæg til obligatoriske gensidighedsordninger bør de udpegede myndigheder generelt anerkende de buffersatser, som andre medlemsstater har fastsat. Med forbehold af fremtidige henstillinger fra ESRB behandler denne henstilling ikke handlinger foretaget af udpegede myndigheder inden for EU i forhold til tredjelandes kontracykliske buffersatser.
- (12) Den kontracykliske kapitalbuffer er én blandt en række af makroprudentielle instrumenter. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici henstilling ESRB/2013/1 af 4. april 2013 om delmål og instrumenter for den makroprudentielle politik⁽¹⁾ indeholder en vejledende liste over instrumenter, som medlemsstaterne kan overdrage til de makroprudentielle myndigheder. De udpegede myndigheder bør som en del af deres makroprudentielle politiske strategi overveje hvornår den kontracykliske kapitalbuffer skal anvendes alene, hvornår andre instrumenter skal anvendes, og hvornår den kontracykliske kapitalbuffer skal kombineres med andre instrumenter.
- (13) Empiriske undersøgelser tyder på, at gabet mellem långivning og BNP er den bedste samlede indikator for EU som helhed til at signalere opbygningen af risici, der er knyttet til den type af kriser, som den kontracykliske kapitalbuffer er udviklet til at begrænse. Det er påvist, at gabet mellem långivning og BNP giver et solidt signal på tværs af en række specifikationer for gabet. Visse metoder til beregning af gabet fremviser bedre signaleringskvaliteter end den beregningsmetode, som foreslås i BCBS's vejledning, men disse metoder er ofte baseret på snævre kreditaggregater og kan således være mindre solide, når det gælder finansiel innovation. En måling og beregning af gabet mellem långivning og BNP og benchmarkbuffersatsen i overensstemmelse med BCBS' vejledning vil øge sammenligneligheden inden for og uden for EU.
- (14) I visse medlemsstater kan den måling og beregning, som BCBS foreslår i sin vejledning, medføre et gab mellem långivning og BNP, som ikke egner sig til at signalere opbygningen af risici, der går forud for finansielle kriser. Særlige nationale forhold, som f.eks. forskelle i struktur og hvor udviklet det finansielle system er samt kvalitet og tilgængelighed af kreditdata, betyder, at en anden metode til beregning af gabet mellem långivning og BNP end metoden i BCBS's vejledning kan frembringe bedre signaleringskvaliteter for nogle medlemsstater. For at kunne tage højde for sådanne forskelle og for at kunne muliggøre anvendelsen af andre metoder, kan udpegede myndigheder i tillæg hertil måle og beregne gabet mellem långivning og BNP ved at anvende en metode, der bedre afspejler den pågældende medlemsstats særlige forhold.
- (15) Metodologien i BCBS's vejledning til at kortlægge gabet mellem långivning og BNP i forhold til en benchmarkbuffersats, der tjener som en buffervejledning, er en ad hoc-metodologi. Lovende empiriske undersøgelser af alternative metodologier, er dog endnu ikke tilstrækkeligt udviklede til at kunne give yderligere vejledning.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 15.6.2013, s. 1.

Medlemsstater, der måler og beregner gabet mellem långivning og BNP ved at anvende en alternativ metode i tillæg til metodologien i BCBS's vejledning, bør udarbejde og offentliggøre en benchmarkbuffersats, der svarer til den alternative metode i tillæg til benchmarkbuffersatsen, der er specificeret i BCBS's metodologi. Medlemsstater, der måler og beregner gabet mellem långivning og BNP i overensstemmelse med BCBS's vejledning kan også udarbejde og offentliggøre en alternativ benchmarkbuffersats i tillæg til den, de er nået frem til ved at anvende BCBS's metodologi.

- (16) Empiriske undersøgelsesresultater tyder på, at andre variabler kan supplere gabet mellem långivning og BNP i forbindelse med signaleringen af opbygningen af systemiske risici, der vedrører overdreven kreditvækst i det finansielle system. Sådanne variabler omfatter målinger af en potentiel overvurdering af ejendomspriser (f.eks. forholdet mellem priser for erhvervs- og boligejendomme og indkomst, prisgab og vækstrater), målinger af kreditudviklinger (f.eks. den reale kreditvækst samlet eller for bankerne, afvigelser fra tendensen for en deflateret M3), målinger af eksterne ubalancer (f.eks. betalingsbalancens løbende poster i forhold til BNP), målinger af styrken af bankbalancerne (f.eks. gearingsgrad), målinger af den private sektors gældsbyrde (f.eks. gældsservicering i forhold til indkomst) og målinger af en potentiel forkert prissætning af risiko (f.eks. den reale vækst i aktiekurser). Udpegede myndigheder bør tage højde for sådanne variabler, når de foretager deres vurdering i forbindelse med fastsættelsen af en passende sats for den kontracykliske kapitalbuffer. Det har vist sig, at en kombination af sådanne variabler med gabet mellem långivning og BNP i en multivariatmodel kan forbedre signaleringsresultaterne. De udpegede myndigheder kan også have behov for at tage højde for sådanne modeller.
- (17) Empiriske undersøgelsesresultater tyder på, at for de fleste medlemsstater viste priserne på de finansielle markeder de bedste signalkvaliteter i forbindelse med påvisning af en realisation af risici, der kræver en umiddelbar reduktion eller fuld frigivelse af den kontracykliske kapitalbuffer. En begrænset tilgængelighed af tilstrækkeligt lange tidsserier for sådanne markedsbaserede indikatorer betyder, at den empiriske analyse vedrørende bufferens frigivelsesfase er mindre robust end i opbygningsfasen. Det er også vanskeligt at identificere variabler, der angiver, om den kontracykliske kapitalbuffer gradvist kan reduceres, hvis risici, der stammer fra overdreven kreditvækst, aftager. I princippet kan variabler, der fremviser gode resultater i den kontracykliske kapitalbuffers opbygningsfase, også have en indvirkning på, om bufferen skal fastholdes, reduceres eller frigives helt. Disse variabler kan dog også medføre vildledende oplysninger. Det kan f.eks. hænde, at gabet mellem långivning og BNP ikke præcist afspejler risici, hvis kreditten er vokset overdrevent i en længere periode. I takt med at forskning i og erfaring med frigivelsesfasen udvikles, vil det være nødvendigt at supplere sættet af variabler, der er angivet i denne henstilling, med yderligere passende indikatorer, når disse identificeres. Overordnet set er det nødvendigt, at de udpegede myndigheder foretager en mere nøje vurdering i bufferens frigivelsesfase end i bufferens opbygningsfase. Markedsefterretninger, tilsynsmæssige vurderinger og stresstests kan også påvirke denne vurdering.
- (18) Forudsat at sådanne data er tilgængelige i den pågældende medlemsstat, bør overvågningen og offentliggørelsen af et mindstesæt af variabler, der signalerer, om den kontracykliske kapitalbuffer skal opbygges, fastholdes, reduceres eller frigives helt, fremme konsistens og gennemsigtighed for så vidt angår de udpegede myndigheder. Det bør ikke forhindre de udpegede myndigheder i at overveje yderligere indikatorer eller kvalitative oplysninger i lyset af den pågældende medlemsstats særlige forhold, ej heller bør det forhindre de udpegede myndigheder i at lægge mere vægt på visse variabler frem for andre eller at placere større vægt på kvalitative oplysninger.
- (19) ESRB's henstillinger offentliggøres, efter at Rådet er blevet informeret om Det Almindelige Råds hensigt herom, og efter at Rådet har haft lejlighed til at svare —

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

AFDELING 1

HENSTILLINGER

Henstilling A — Principper

Det henstilles, at de udpegede myndigheder overholder følgende principper, når de vurderer og fastsætter de kontracykliske buffersatser, der skal gælde i den pågældende medlemsstat:

1. Princip 1: (Formål) Afgørelser om en passende kontracyklisk buffersats bør træffes under hensyntagen til formålet om at beskytte banksystemet mod potentielle tab, der er knyttet til opbygningen af cykliske systemiske risici, for derved at understøtte udbuddet af kredit til realøkonomien igennem hele den finansielle cyklus.

2. Princip 2: (Buffervejledning) Gabet mellem långivning og BNP, dvs. at forholdet mellem långivning og BNP afviger fra den langsigtede tendens, bør være det fælles udgangspunkt i de vejledende afgørelser om kontracykliske buffersatser, navnlig i opbygningsfasen. De udpegede myndigheder bør dog også tage højde for andre kvantitative og kvalitative oplysninger ved vurderingen af cykliske systemiske risici og fastsættelsen af en passende kontracyklisk buffersats. Dette omfatter oplysninger, der afspejler særlige nationale forhold. De udpegede myndigheder bør over for offentligheden forklare, hvad oplysningerne skal anvendes til, og hvordan der tages højde for disse ved fastsættelsen af den relevante buffersats.
3. Princip 3: (Risiko for vildledende oplysninger) De udpegede myndigheder bør vurdere oplysningerne, der indgår i gabet mellem långivning og BNP og alle andre relevante variabler eller modeller, der kombinerer variabler, og samtidig være opmærksomme på, at oplysningerne kan være vildledende. De udpegede myndigheder bør tage højde for dette, når de foretager deres vurdering vedrørende holdbarheden af kreditvæksten i forbindelse med fastsættelse af en passende buffersats. Anvendeligheden af disse variabler og modeller bør revurderes regelmæssigt.
4. Princip 4: (Frigivelse af bufferen) De udpegede myndigheder bør straks frigive den kontracykliske kapitalbuffer, når risiciene realiseres. Dette kan begrænse kreditinstitutternes procykliske adfærd ved at hjælpe dem absorbere tab, samtidig med at långivning til realøkonomien opretholdes og solvenskravene overholdes. Hvis risiciene ikke realiseres men vurderes at aftage, kan en gradvis frigivelse af bufferen være mere hensigtsmæssig. Såfremt en udpeget myndighed reducerer den eksisterende buffersats, bør den træffe beslutning om en vejledende periode, hvor buffersatsen ikke forventes at stige.
5. Princip 5: (Kommunikation) De udpegede myndigheder bør udvikle en klar strategi for kommunikationen af deres afgørelser om den kontracykliske kapitalbuffer. Som en del af denne strategi bør de fastsætte en mekanisme til koordinering med andre udpegede myndigheder samt med ESRB. De bør også etablere gennemsigtige stabile processer og veldefinerede kommunikationskanaler til centrale interessenter og offentligheden.
6. Princip 6: (Anerkendelse af buffersatser) I tillæg til de obligatoriske gensidighedsordninger fastsat i EU-retten, bør de udpegede myndigheder generelt anerkende de kontracykliske buffersatser, som anvendes i andre medlemsstater. De udpegede myndigheder bør overveje de grænseoverskridende virkninger af ikke at anerkende en buffersats vedrørende eksponeringer over for en anden medlemsstat, som overskrider det obligatoriske niveau. Hvis de udpegede myndigheder ikke anerkender en buffersats, der er fastsat af en udpeget myndighed i en anden medlemsstat, og som overskrider det obligatoriske niveau, bør de underrette:
  - a) ESRB
  - b) den udpegede myndighed, der har fastsat buffersatsen
  - c) ECB, hvis mindst en af de udpegede myndigheder, der har fastsat eller ikke anerkender buffersatsen, er fra en medlemsstat, som deltager i Den Fælles Tilsynsmekanisme i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013.
7. Princip 7: (Andre makroprudentielle instrumenter) Den kontracykliske kapitalbuffer er én blandt en række af makroprudentielle instrumenter, som myndighederne i EU råder over. De udpegede myndigheder bør som en del af deres makroprudentielle politiske strategi overveje, hvornår den kontracykliske kapitalbuffer skal anvendes alene, hvornår andre instrumenter skal anvendes i stedet for bufferen, og hvornår bufferen skal kombineres med andre instrumenter.

Henstilling B — Vejledning om måling og beregning af gabet mellem långivning og BNP, beregning af benchmarkbuffersatsen og buffervejledningen

1. Det henstilles, at de udpegede myndigheder hvert kvartal måler og beregner et standardiseret gab mellem långivning og BNP i overensstemmelse med BCBS's vejledning, som specificeret i del I i bilaget til denne henstilling.

2. Hvis de udpegede myndigheder finder, at en anden måling og beregning af gabet mellem långivning og BNP bedre afspejler de særlige forhold i den nationale økonomi, henstilles det, at de hvert kvartal måler og beregner et yderligere gab mellem långivning og BNP ud over det gab, der beregnes i henhold til stk. 1. Når de udpegede myndigheder beregner yderligere gab mellem långivning og BNP, henstilles det, at de følger nedenstående vejledning:
  - a) metoden til måling og beregning bør afspejle afvigelsen af forholdet mellem långivning og BNP fra den langsigtede tendens
  - b) målingen og beregningen bør være baseret på empiriske analyser af data, der er relevante for medlemsstaten
  - c) enhver revision af målings- og beregningsmetoden for det yderligere gab mellem långivning og BNP bør være baseret på en grundig revidering af resultaterne, som den valgte metode frembringer i forbindelse med signalering af opbygningen af risici, der er forbundet med den type af kriser, som den kontracykliske kapitalbuffer er udviklet til at begrænse.
3. Det henstilles, at de udpegede myndigheder hvert kvartal beregner følgende:
  - a) en benchmarkbuffersats, der er baseret på et standardiseret gab mellem långivning og BNP i overensstemmelse med BCBS's vejledning, som fastsat i del II i bilaget, og, hvor det er relevant, *enten*
  - b) en benchmarkbuffersats, der er baseret på det standardiserede gab mellem långivning og BNP og beregnet i overensstemmelse med en metodologi, der er forskellig fra den, der er fastsat i del II i bilaget, hvis en sådan metodologi anvendes, *eller*
  - c) en benchmarkbuffersats, der er baseret på det yderligere gab mellem långivning og BNP og beregnet i overensstemmelse med en metodologi, der er forskellig fra den, der er fastsat i del II i bilaget, hvis det yderligere gab mellem långivning og BNP beregnes.
4. Hvis der i tillæg til den benchmarkbuffersats, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 3, litra a), er blevet beregnet en yderligere benchmarkbuffersats som fastsat i stk. 3, litra b), eller stk. 3, litra c), for et bestemt kvartal med henblik på direktiv 2013/36/EU, henstilles det, at de udpegede myndigheder udvælger den benchmarkbuffersats, der afspejler de særlige forhold i den pågældende nationale økonomi bedst, som en buffervejledning.
5. Det henstilles, at de udpegede myndigheder, som en del af de informationer, der skal ledsage den krævede meddelelse af den kontracykliske kapitalbuffersats i henhold til artikel 136, stk. 7, i direktiv 2013/36/EU, hvert kvartal offentliggør følgende på deres websted:
  - a) det standardiserede gab mellem långivning og BNP og det tilsvarende forhold mellem långivning og BNP
  - b) det yderligere gab mellem långivning og BNP og det tilsvarende forhold mellem långivning og BNP, hvor dette beregnes, og en begrundelse for afvigelser fra formlen i del I i bilaget
  - c) den benchmarkbuffersats, der er beregnet i henhold til stk. 3, litra a)
  - d) den benchmarkbuffersats, der er beregnet i overensstemmelse med stk. 3, litra b), eller stk. 3, litra c), hvor dette finder anvendelse
  - e) kilderne til de underliggende data og andre relevante metadata.
6. Det henstilles, at de udpegede myndigheder, som en del af de informationer, der skal ledsage den krævede meddelelse af den kontracykliske kapitalbuffersats i henhold til artikel 136, stk. 7, i direktiv 2013/36/EU, forklarer deres begrundelser, når de afviger fra:
  - a) den valgte måling og beregning af gabet mellem långivning og BNP, som fastsat i stk. 1 og 2, herunder alle elementerne
  - b) den valgte beregning af benchmarkbuffersatsen, som fastsat i stk. 3
  - c) den valgte buffervejledning, som fastsat i stk. 4.

Henstilling C — Vejledning om variable, som angiver opbygningen af systemiske risici, der er forbundet med perioder med overdreven kreditvækst

1. For at kunne foretage en informeret vurdering for så vidt angår den passende kontracykliske buffersats, henstilles det, at de udpegede myndigheder i tillæg til gabet mellem långivning og BNP tager højde for en række kvantitative og kvalitative oplysninger, som angiver opbygningen af systemiske risici, der er forbundet med perioder med overdreven kreditvækst.
2. De udpegede myndigheder bør, når de vurderer de kvantitative oplysninger, overvåge et sæt af variable, der angiver opbygningen af cykliske systemiske risici. Det sæt bør, forudsat at sådanne variable er tilgængelige i medlemsstaterne, omfatte følgende:
  - a) målinger af potentiel overvurdering af ejendomspriser (f.eks. forholdet mellem priser for erhvervs- og boligejendomme og indkomst, prisgab og vækstrater)
  - b) målinger af kreditudviklinger (f.eks. den reale kreditvækst samlet eller for bankerne, afvigelser fra tendensen for en deflateret M3)
  - c) målinger af eksterne ubalancer (f.eks. betalingsbalancens løbende poster i forhold til BNP)
  - d) målinger af styrken af bankbalancerne (f.eks. gearingsgrad)
  - e) målinger af den private sektors gældsbyrde (f.eks. gældsservicering i forhold til indkomst)
  - f) målinger af en potentiel forkert prissætning af risiko (f.eks. den reale vækst i aktiekurser)
  - g) målinger, som udledes af modeller, der kombinerer gabet mellem långivning og BNP med et udvalg af ovenstående målinger.
3. Hvis sådanne variable er tilgængelige og relevante i medlemsstaterne, henstilles det, at de udpegede myndigheder hvert kvartal offentliggør mindst en af målingerne, der er fastsat i stk. 2, litra a), b), c), d), e) og f), på deres websted sammen med den meddelelse om den kontracykliske buffersats, der er påkrævet i henhold til artikel 136, stk. 7, i direktiv 2013/36/EU.

Henstilling D — vejledning om variable, som angiver, at bufferen bør fastholdes, reduceres eller frigives helt

1. For at kunne foretage en informeret vurdering for så vidt angår den passende kontracykliske buffersats, henstilles det, at de udpegede myndigheder tager højde for en række kvantitative og kvalitative oplysninger, der angiver, om bufferen bør fastholdes, reduceres eller frigives helt.
2. De udpegede myndigheder bør, når de vurderer de kvantitative oplysninger, overvåge et sæt variable, der angiver, om bufferen bør fastholdes, reduceres eller frigives helt. Dette sæt bør, hvis sådanne variable er tilgængelige i medlemsstaterne, omfatte følgende:
  - a) måling af stress på bankfinansieringsmarkederne (f.eks. LIBOR-OIS (overnight index swaps) -gab, bank CDS (credit default swap) -præmier)
  - b) målinger, der angiver generel systemisk stress (f.eks. en sammensat indikator, der måler stress i det nationale eller europæiske finansielle system, som f.eks. ECB CISS (Composite Indicator of Systemic Stress) -indikatoren).
3. For at kunne træffe beslutning om hvorvidt bufferen skal fastholdes, reduceres eller frigives helt, henstilles det, at udpegede myndigheder foretager en nærmere vurdering, når de overvåger variable i stk. 2.
4. Hvis sådanne variable er tilgængelige og relevante i medlemsstaterne, henstilles det, at de udpegede myndigheder hvert kvartal offentliggør mindst en af variable, der er fastsat i stk. 2, litra a) og b), på deres websted sammen med den meddelelse om den kontracykliske buffersats, der er påkrævet i henhold til artikel 136, stk. 7, i direktiv 2013/36/EU.

AFDELING 2

GENNEMFØRELSE

1. Fortolkning

1. I denne henstilling gælder følgende definitioner:

- a) »udpeget myndighed«: en offentlig myndighed eller et offentligt organ, som en medlemsstat har udpeget i overensstemmelse med artikel 136, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller ECB i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013
- b) »benchmarkbuffersats«: en kontracyklisk buffersats, der er beregnet i overensstemmelse med henstilling B(3)
- c) »buffervejledning«: en benchmarkbuffersats, der udvalgt i overensstemmelse med henstilling B(4)
- d) »gab mellem långivning og BNP«: afvigelsen af forholdet mellem långivning og BNP fra den langsigtede tendens i en konkret medlemsstat
- e) »standardiseret gab mellem långivning og BNP«: et gab mellem långivning og BNP, der er målt og beregnet i overensstemmelse med henstilling B(1)
- f) »yderligere gab mellem långivning og BNP«: et gab mellem långivning og BNP, der er målt og beregnet i overensstemmelse med henstilling B(2)
- g) »kontracyklisk buffersats«: den sats, som institutterne skal anvende til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, og som er fastsat i overensstemmelse med artikel 136 og artikel 137 i direktiv 2013/36/EU eller af en relevant tredjelandsmyndighed, alt efter hvad der er relevant.

2. Bilaget udgør en integreret del af denne henstilling. I tilfælde af modstrid mellem hovedteksten og bilaget har hovedteksten forrang.

2. Kriterier for gennemførelse

1. Adressaterne anmodes om at indberette de foranstaltninger, de har truffet på baggrund af denne henstilling, eller på tilstrækkelig måde begrunde undladelsen af at gennemføre foranstaltningerne. Indberetningerne bør som minimum indeholde:

- a) oplysninger om indhold og tidsfrister vedrørende de trufne foranstaltninger
- b) en vurdering af de trufne foranstaltningers funktion set i lyset af målene med denne henstilling
- c) en detaljeret begrundelse for undladelsen af at træffe foranstaltninger eller fravigelsen fra denne henstilling, herunder forsinkelser.

3. Tidsfrister for opfølgning

1. Adressaterne anmodes om at aflægge rapport til ESRB, Rådet og Kommissionen om de foranstaltninger, som de har truffet på baggrund af denne henstilling, eller i givet fald at begrunde undladelsen af at gennemføre foranstaltninger, jf. nedenstående stykker.

2. Senest den 30. juni 2016 anmodes adressaterne om at forelægge ESRB, Rådet og Kommissionen en rapport, hvori der redegøres for de foranstaltninger, de har truffet for at efterkomme denne henstilling. De henstillede foranstaltninger bør finde anvendelse fra den dato, på hvilken medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne i deres jurisdiktion opretholder en institutionsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer i overensstemmelse med artikel 130 i direktiv 2013/36/EU. Rapporten bør omfatte detaljer om de foranstaltninger, der er truffet fra den pågældende dato og frem.

3. Adressaterne anmodes om hvert tredje år at fremsende en rapport, hvori der redegøres for de foranstaltninger, de har truffet for at efterkomme denne henstilling.

4. Det Almindelige Råd træffer beslutning om, hvornår denne henstilling skal revideres eller opdateres i lyset af de erfaringer, der gøres i forbindelse med fastsættelse af buffere i henhold til direktiv 2013/36/EU eller i forbindelse med udviklinger i internationalt aftalt praksis.

4. Overvågning og vurdering

1. ESRB's sekretariat:

- a) bistår adressaterne, herunder ved at fremme en koordineret rapportering, udarbejde relevante skemaer og om nødvendigt ved at give en detaljeret beskrivelse af modaliteterne og tidsfristerne for opfølgning
  - b) kontrollerer adressaternes opfølgning, herunder ved at bistå dem på anmodning, og aflægger rapport om opfølgningen til Det Almindelige Råd via Styringskomitéen.
2. Det Almindelige Råd vurderer de foranstaltninger og begrundelser, som adressaterne har rapporteret, og træffer i givet fald afgørelse med hensyn til, om denne henstilling ikke er blevet fulgt, og om hvorvidt adressaterne har givet en tilfredsstillende begrundelse for deres undladelse af at træffe foranstaltninger.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 18. juni 2014.

Mario DRAGHI

Formand for ESRB

BILAG

DEL I

METODOLOGI FOR MÅLING OG BEREGNING AF GABET MELLEM LÅNGIVNING OG BNP I OVERENSSTEMMELSE MED BCBS'S VEJLEDNING

Det standardiserede gab mellem långivning og BNP, benævnt GAP_t , måles og beregnes som:

$$GAP_t = RATIO_t - TREND_t$$

hvor:

t = datoen ultimo perioden, hvor en periode er et kvartal

$RATIO_t$ = $(CREDIT_t / (GDP_t + GDP_{t-1} + GDP_{t-2} + GDP_{t-3})) \times 100 \%$;

GDP_t = bruttonationalproduktet for den medlemsstat, hvor den udpegede myndighed har hjemsted, i kvartal t ,

$CREDIT_t$ = et bredt mål for kreditforsyningen til den private ikke-finansielle sektor i den medlemsstat, hvor den udpegede myndighed har hjemsted, der er udestående ultimo kvartal t

$TREND_t$ = en rekursiv Hodrick-Prescott-filtreret tendens for $RATIO$ med en udjævnende parameter, lambda af 400 000 (*).

(*) Hodrick-Prescott-filteret (HP-filter) er et almindeligt matematisk redskab, der anvendes inden for makroøkonomien til at fastsætte tendensen for en variabel over tid. Det gennemføres i standardiserede statistiske pakker. Et ensidigt rekursivt HP-filter sikrer, at kun de oplysninger, der er tilgængelige på det enkelte tidspunkt, anvendes til at beregne tendensen. Den udjævnende parameter, der typisk benævnes lambda i den tekniske litteratur, sættes til 400 000 for at opfange den langsigtede tendens i adfærden for forholdet mellem långivning og BNP.

DEL II

METODOLOGI FOR BEREGNING AF BENCHMARKBUFFERSATSEN I OVERENSSTEMMELSE MED BCBS' VEJLEDNING (*)

Størrelsen på benchmarkbuffersatsen (som en procentdel af de risikovægtede aktiver) er nul, når gabet mellem långivning og BNP ligger under eller svarer til den laveste tærskel. Den stiger derefter lineært med gabet mellem långivning og BNP, indtil benchmarkbuffersatsen når sit maksimale niveau, hvor gabet mellem långivning og BNP når eller overskrider den øverste tærskel.

I formelle begreber:

Hvis $GAP_t \leq L$ er benchmarkbuffersatsen nul

Hvis $GAP_t \geq H$ er benchmarkbuffersatsen 2,5 %

Mellem L og H er benchmarkbuffersatsen interpoleret lineært og svarer til $(0,3125 \times GAP_t - 0,625)$

hvor:

GAP_t er gabet mellem långivning og BNP, som defineret i del I i bilaget,

$L = 2$ procentpoint er den nedre tærskel,

$H = 10$ procentpoint er den øvre tærskel.

(*) Selvom benchmarkbuffersatserne stiger lineært på linje med BNP og derfor kan antage alle værdier mellem nul og 2,5 %, specificerer artikel 136, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU, at buffersatsen, som den udpegede myndighed har fastsat, skal være kalibreret i trin på 0,25 procentpoint eller multipla deraf.